D·N
21/6 1951

Förbud mot rationalisering

Detaljhandelns reglering

När klagomål riktas mot det svenska näringslivets effektivitet kommer ofta handeln och kanske speciellt detaljhandeln i förgrunden. Ja, denna del av näringslivet framställs stundom som typisk för de avarter man menar sig kunna konstatera inom den enskilda företagsamheten. Är det rimligt, frågar man, att distributionen av varorna i många fall skall kosta mer än framställningen? Är inte vägen över gross- och detaljhandel ofta väl lång? Är butikernas läge, antal och uppdelning på varugrupper verkligen den ekonomiskt riktiga? Finns det inte inom detaljhandeln en rad rationaliseringsmöjligheter?

Det skall inte förnekas att det ligger åtskilligt i dessa anmärkningar. Den svenska detaljhandeln, ja, varudistributionen i dess helhet, tillhör de områden där man kommit minst långt i fråga om rationalisering. Att ange orsakerna till detta förhållande är väl inte så alldeles lätt. Några av dem synes dock i det närmaste ofrånkomliga, såsom svårigheten att rationellt fördela driften över hela arbetstiden. Detaljhandeln har sina rusningstider och lugna tider ungefär som spårvägen, men den måste i stor utsträckning hålla en fast, heltidsarbetande personal. Kundernas önskan att få välja och begära råd, de många besöken, som slutar utan att någon transaktion blir av, innebär kostnader som måste slås ut på dem som köper. Kraven på hygien och på "flott" service har i många fall också av konkurrensskäl drivits väl långt, i hög grad därför att konkurrensen kommit att ske med kostnadskrävande arrangemang i stället för med lägre priser. Den nyetableringskontroll som handeln själv med leverantörernas hjälp bedriver har väl stundom verkat rationaliserande; andra gånger har tryggheten mot konkurrens tvärtom säkerligen verkat både förslöande och kostnadshöjande.

Emellertid är det i många fall varken sådant som ligger i sakens natur eller försummelser från handelns egen sida som förorsakar den bristande rationaliseringen. Såsom KF-chefen Albin Johansson framhöll på tisdagen i ett tal inför kooperativa kongressen utgör den stadiga och kommunala regleringen av detaljhandeln ett mycket allvarligt hinder mot rationaliseringsåtgärder. Man har bundit handeln vid bestämmelser som en gång möjligen hade fog för sig, men som utvecklingen runat ifrån. Direktör Johansson uppehöll sig som ett exempel vid tobakshandeln, där monopoliseringen kommit att omfatta inte bara tillverkningen, utan även försäljningen. Staten och dess ombud, Tobaksmonopolet, betraktar tobakshandeln som en försörjningsinrättning åt vissa företagare, inte såsom en organisation som på billigaste och effektivaste sättet skall svara för att folk får köpa tobak.

Ett annat exempel utgör uppdelningen på specialbutiker, förbudet att sälja olika slags matvaror i samma butik. En gång i världen innan kylskåpen och de hygieniska förpackningarna fanns låg det en rimlig tanke bakom detta förbud — numer utgör det endast ett hinder för prissänkande och arbetskraftbesparande rationaliseringar. Hur många har inte varit i tillfälle att reta sig på att i samma affär behöva gå ut på gatan och sedan in i nästa departement och stå i kö på nytt, därför att en vägg skiljer försäljningen av bröd, mjölk och pilsner från försäljningen av grönsaker och kött? Eller, för att ta den andra sidan av samma sak. Hur ofta händer det inte att försäljarna i den ena av dessa avdelningar står sysselösa, medan kön av kunder växer i den andra?

Det var säkerligen ingen överdrift när KF-chefen påstod att man bara genom att ta bort överflödiga förbud av denna typ skulle kunna spara in jättelika belopp inom handeln, belopp som kanske skulle kunna betala den svenska social- eller försvarsbudgeten.

Det är själva synen på företagandet det är fel på. Samtidigt som statsmakterna söker utvägar för att komma åt karteller och andra konkurrensinskränkande och prishållande företeelser inom näringslivet, bibehåller man förordningar som hindrar rationalisering och ökad konkurrens. Att man gör detta inom detaljhandelns område är särskilt befängt. Här är riskerna att friheten skulle missbrukas mycket små — bland annat därför att konsumentkooperationen här mer än på andra områden har möjligheter att genom hård konkurrens med det enskilda närlingslivet tvinga både sig själv och den enskilda företagsamheten att rationalisera och förbilliga i konsumenternas intresse.

Oljekrisen mot kulmen

Teheran har nu drivit sitt spel med oljan så långt att de militära sidorna av den brittisk-persiska konflikten börjar träda i förgrunden. Sedan britterna sett sig föranlåtna att formellt avvisa Persiens krav att omedelbart få 75 procent av Anglo-Iranian Oils intäkter ända från den dag nationaliseringslagen antogs avbröts förhandlingarna på tisdagen. I London anser man det vara speciellt olyckabådande att den persiske premiärministern Mossadeq ställt sig bakom de hotelser som uttalats av ledaren för den persiska förhandlingsdelegationen att Persien, om dess villkor icke uppfylldes, skulle överta jätteraffinaderiet i Abadan och sätta det ur stånd att fortsätta driften. Under sådana förhållanden är det, framhöll uttrikesminister Morrison i sitt på en gång koncilianta och fasta anförande i underhuset på onsdagen, regeringens plikt att skydda sina landsmän, och "den är inte långt att stå med armarna i kors om brittiska liv är i fara". Från andra håll meddelas att högsta beredskap beordrats för de brittiska stridskrafterna i Mellersta Östern.

Britterna har visat sådan tålmodighet inför alla persiska förlöjningar att dessa militära åtgärder måste framstå som rent defensiva. Vad man i London främst avser är att trygga liv och säkerhet för de många brittiska anställda vid oljeföretagen. Den stora risken är att även de mest berättigade steg av detta slag av Teheranregeringen kommer att stämplas som angreppshandlingar och att de, så överhettad som atmosfären nu är i Persien, kan leda till en urladdning.

Premiärminister Mossadeq har hela tiden hävdat att det är rent nationella och ekonomiska skäl som förestavat aktionen i oljefrågen och att det inte funnits en tanke på att spela ryssarna i händerna. Den kuriöse persiske politikern må vara hur upprinklig som helst på denna punkt, men inte minst av den ryska pressens sätt att behandla krisen framgår det vilken välkommen gåva konflikten varit för Moskva. De persiska absurditeterna återges troget, och i sina egna kommentarer framhåller Sovjetpressen att ett godtagande av de brittiska villkoren skulle innebära ett förnärderi mot Persiens folk.

Den persiska oljan betyder inte så mycket för den västliga världen som man i allmänhet varit böjd att tro — landet svarade 1950 för ungefär sex procent av världens råoljeproduktion —, men strategiskt förblir Persien ett hyckelland. Att vidmakthålla den oro som perserna själva frambevurit måste framstå som ett första rangens intresse för Kreml. Det är väl inte alldeles uteslutet att ekonomiska och tekniska realiteter så småningom kan komma den persiska regeringen att inse hur huvudlöst den handlat, men dagens läge är ägnat att väcka de allvarligaste farhågor.

"Fri debatt" i Morgon-Tidningen

Det socialdemokratiska huvudorganet har åtminstone också bevarat den kritik som även inom partiet framställts mot att tidningen under senaste tiden på sin kulturssida systematiskt publicerat artiklar av halvkommunistisk karaktär. Morgon-Tidningen svarar nu dels att den vill ge utrymme åt fri debatt, dels att det här ej är fråga om halvkommunism, utan om den s. k. tredje ståndpunkten.

Båda försvarsförsöken är lika ohållbara. Självfallet är att debatt ger rum på en tidnings kultursidor, men det är en helt annan sak att på dessa sidor publicera en rad artiklar som i resultaten innebär propagandastöd åt ett icke demokratiskt parti. Vi har inte i Morgon-Tidningen sett några inlägg för Atlantpakten eller för en omorientering av Sveriges utrikespolitik i vistlig riktning — här slutar tydligen friheten — men väl anser tidningen det rimligt att låta driva en ståndpunkt som står kommunismen ytterligt nära. Ty det är fullkomligt godtyckligt att tala om en tredje ståndpunkt, då vederbörande författare nästan uteslutande kritiserar den ena parten i världskonflikten, nämligen de demokratiska staterna, medan ett vagt avståndstagande från den kommunistiska diktaturen markeras i förbigående.

Särskilt förvånande är att Morgon-Tidningen inte med ett ord antyder sin egen ståndpunkt. Tidningen tar alltså inte avstånd från den propaganda som förts på dess kulturssida och måste därför rimligtvis anses soldarisera sig med denna. Som ett kuriosum kan anmärkas att Morgon-Tidningen söker finna ytterligare en försvarslinje genom påståendet att tidningen vill "till svensk allmänhet förmedla åskter vilka högt fjärtänta medarbetare i Dagens Nyheter vägrats framföra i sin egen tidning". Detta påstående är sanningslöst, varmed inte bestrides att Dagens Nyheter skulle vägra att ge plats åt halvkommunistisk eller kommunistisk agitation.

Sedan FN:s generalförsamling

beslutat rekommendera de anslutna staterna att bindra export till Kina och Nordkorea av krigsmateriel och krigsviktiga varor har den svenska regeringen meddelat generalsekreterare Lie att Sverige icke kommer att exportera sådana varor till de nämnda staterna och att vi redan har det administrativa maskineri som behövs för övervakning av saken. Svaret är naturligtvis helt i sin ordning. Det ställer emellertid liksom annan gång konflikten varit för Moskva. De persiska absurditeterna återges troget, och i sina egna kommentarer framhåller Sovjetpressen att ett godtagande av de brittiska villkoren skulle innebära ett förnärderi mot Persiens folk.

Den persiska oljan betyder inte så mycket för den västliga världen som man i allmänhet varit böjd att tro — landet svarade 1950 för ungefär sex procent av världens råoljeproduktion —, men strategiskt förblir Persien ett hyckelland. Att vidmakthålla den oro som perserna själva frambevurit måste framstå som ett första rangens intresse för Kreml. Det är väl inte alldeles uteslutet att ekonomiska och tekniska realiteter så småningom kan komma den persiska regeringen att inse hur huvudlöst den handlat, men dagens läge är ägnat att väcka de allvarligaste farhågor.

PRESSGRANNAR

Av de skandinaviska länderna kommer Sverige hädanefter att ha den kortaste värmplikttiden, påpekar Stockholms-Tidningen (fp) i en kommentar till den danska försvarspropositionen:

I förhållande till Danmark och Norge är detta omvänt mot det som rådde före det andra världskriget. I och för sig skulle detta inte göra någonting, om det inte förhöll sig så, att den svenska 9-månaderskrycklen, även om man moderniserat utbildningsmetoderna aldrig så mycket, absolut är för kort för att skapa fälldugliga soldater. Det olyckliga resultatet blir i händelse av krig en betydligt högre dödsprocent än som normalt behöver räknas med vid tillräcklig fredsutbildning, vilket alla sovjetkanska experter också enstämmigt konstaterar efter erfarenheterna i Korea. Där har man ju på grund av bristen på fullt utbildade soldater måst sätta in folk med endast några månaders utbildning. Den självklara följden är en anmärkningsvärt hög dödsprocent.

Statsrådet Vougt, som har varit oförsiktig nog att dra in erfarenheterna från Korea i debatten, och tolka dem på sitt verklighetsfrämmande sätt, har anledning att begrunda denna sak allvarligare än förut och pröva om sin inställning till övningstiden, råder Stockholms-Tidningen.

En annan värmplikfsfråga intresserar Ljusnan (fp), nämligen tillgodogörandet till annat än handräckningsuppgifter av studenter som inte är fysiskt rustade för befälsutbildning i trupptjänst. Ljusnan förordar ett mycket radikalt grepp:

Den utveckling militärutbildningen nu nått fram till har ju faktiskt gjort den gamle knekten, som rök och marscherade ihjäl fienden, omodern. I stället ställs det så mycket högre krav på hjärnornas kvalitet. Vi är mycket väl medvetna om att man i detta stycke ställs inför synnerligen svåra problem och bedömanden, eftersom det naturligt nog knappast kan tänkas att man tillåtas att högre truppbefäl utan att man lärt sig yrket från grunden och eftersom i n. praktiket taget alla officersbefattningar tillsättas via trupptjänsten, men vinst vore det värt en utredning att få en annan ankarmas ordning än den nuvarande till stånd.

De sekkunnigas förslag om fri sjukhusvård finner Eskilstuna-Kuriren (fp) ekonomiskt verklighetsfrämmande under överskådlig tid:

För landstingen synes det väsentliga i dagens läge vara att komma till rätta med de ekonomiska problem, som denna utveckling skapar, så att de, trots det genom erbarmedreformen minskade skattefoundet kunna klara redan föreliggande uppgifter. På en väsentlig punkt ha de redan på förhand gått de sakkunnige till mötes: genom en gunstig försk överensskommelse dem emellan finns det nu möjligheter för varje människa att till lägt pris få vård på vilket sjukhus som helst — skillnaden mellan avgiften och de verkliga kostnaderna betalas sedan genom en clearing mellan landstingskassorna — men längre än så kunna de just nu inte gå. Tyvärr finns det tvärtom all anledning tro, att landstingens sjukhus i varje fall på sina håll nödgas följa de statliga sjukhusens exempel och höja vårdavgifterna i takt med penningvärdets fall. En sådan gunska kraftig höjning företogs för övrigt redan för ett par år sedan, trots riksdagens principbeslut och medan de sakkunniga brottades med problemet att bereda alla fri sjukvård. Teori och praktik!

Svensk segelflygartrio klarade svårt guldprov

Tre segelflygare utförde på onsdagen den ovanligs prestationen att flyg över ia textile mil och därmed klara stipulationen i tävlingsflygningen för det internationella guld-C-diplomet.

Två flög från Vara i Västergötland, nämligen skolchefen vid Alleberg, Herje Westrin, KSAK, och ingenjör Olle Berg, Stockholms flygklubb, och en från Trollhättan, ingenjör avdelningsföreståndare Bertil Pedersen, Trollhättan. Samtliga landade efter ungefär sex timmars flygning i Skarpnäck vid Stockholm. Westrin får förutom guld-C även ett diamant-C, då han flog mer än tretio mil med angivet slutmål.

(TT, Alleberg.)

Karlskronapojke bäst i underofficersexamen

Kuretten, furir Knut Bielsten, för premium och betyg av försvarsminister Vougt.

Underofficersexamen avlades på onsdagen av flottans dåckofficerare vid marinens underofficersskola på Berga slott. Försvarsminister Vougt delade ut betyg och premier. Bäst placerade sig furir Knut Bielsten från Karlskrona. Furirerna Birger Lennings och Nils Erik Nilsson, båda från Göteborg, placerade sig som två respektive tvåa, under det att furir Astrenius blev bäste stockholmare.

De nyutexaminerade eleverna är Luther Andersson, Stockholm, Per Bergvist, Stockholm, Sigvard Blomberg, Tidaholm, Gustav Delk, Eskköping, L.-E. Eskilson, Stockholm, Per Jönsson, Katrineholm, John Lindström, Stockholm, Sture Möller, Karlskrona, Stig Nilsson, Vilemölla, Bert Seger, Uppsala, Stig Weidegard, Kalmar, Ivar Wernehjär, Göteborg, Paul Wigsten, Stockholm, Nils Bennegren, Stockholm, Ingvar Brodberg, Stockholm, Stig Ekström, Motheda, Olof Larsson, Karlskrona, Helge Lundahl, Karlskrona, N. E. Nilsson, Göteborg, S. H. Svensson, Karlskrona, Birger Ström, Stockholm, Herbert Wallén, Stockholm, Bengt Ahrén, Göteborg, Bror Andersson, Handen, Ingvar Andersson, Västervik, Sven Andersson, Malmö, K.-A. Astrenius, Västerås, Lars Hedberg, Stockholm, Rune Nilsson, Göteborg, Sven Söderberg, Nässjö, Leif Andersson, Göteborg, Sven Aspelund, Spjutsbygd, Arne Jonsson, Oberud, Arne Wallin, Hälsingborg, Göran Brun, Lidköping, Kurt Andersson, Stockholm, Birger Lennings, Göteborg, Einar Nilsson, Dalby, Väster Ragfeldt, Lövånger, Rune Ståhl, Uppsala, Knut Bielsten, Lund, Ezra Fornander, Stockholm, Arne Hansson, Malmö, Stellan Isaksson, Kristianstad, Maurits Jonsson, Göteborg och Fred Nilsson, Stockholm.

Kyrkoherdeförslag.

Stockholms domkapitel har på förslag till kyrkoherdetjänsten i S:t Görans pastorat uppfört i första rum. l. Pastorsadjunkten vid Hedvig Eleonora församling i Stockholm Folke Knutson. 2. Kyrkoherden i Ljusnarsberg Harry Alm, Boxholm, i andra rummet komminister Bryndif Ström, Broma, och i tredje rummet S. o. hovpredikanten Robert Murray, Stockholm.

DAGENS NYHETER
utkommer icke
Midsommardagen
Söndagen den 24 Juni

DAGENS NYHETER

TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon 22 40 00
Telegramadress: *Dagenyheter*, Postgiro 1 1616 (för annonser) nummer 1 1617 (för pronumeration)

Chefredaktör: *Herbert Tingsten.* (Träffas säkrast kl. 15.30—16.30)
Politisk huvudredaktör: *Leif Kinberg.*
Redaktionschef och ansvarig utgivare: *Sten Rudmin.*
Dagens Nyheters Aktiebolag. Verkst. direktör: *Helge Hedberg.*

PRENUMERATIONSPRISEN:

	Stor-Stholms tidningsområde	Övriga landet
Månad	kr. 4:75	kr. 4:50
Kvartal	„ 13:75	„ 13:—
Halvår	„ 25:—	„ 24:50

ANNONSPRISLISTA daterad 1/1 1951 tillhandahålles på begäran.

Dagens Nyheters tryckeri, Stohm.

Veckovila dröjer för teaterfolk

Arbetarskyddsstyrelsen avstyrker Svenska musikerförbundets klagomål över att styrelsen givit teatrarnas riksförbund dispens från bestämmelsen om veckovila i arbetarskyddslagen för skådespelare, musiker m. fl. arbetsstagare vid teatrar och liknande företag.

Om ingens bestämmelse om veckovila skulle på en gång tillämpas i full utsträckning för de arbetsstagare som det här är fråga om, komma detta enligt styrelsens mening att i många fall medföra mycket stora olägenheter för de berörda företagen.

Styrelsen har genom beslut den 29 maj i år medgivit att under tiden 1 september i år—31 augusti 1953 skådespelare och artister, statister, musiker, kör- och baletpersonal, turnépersonal samt inspicienter, maskinmästare, belysningsmästare, scenverkmästare och rekvisitörer samt sådkdatre som är anställda av arrangerna får användas till arbete utan hinder av bestämmelsen om veckovila. I samband med beslutet har styrelsen utalat att den finner det önskvärt att från företagarens sida vidtas åtgärder i syfte att genomföra veckovila för de anställda samt att arbetsgivare i den mån så lämpligt göra avstår från att utnyttja den tillfälliga dispensen.

Vid kommunisten i pastoratet Arnold Werner, i andra rummet komministern i pastoratet Simon Admund och i tredje rummet komministern i pastoratet Folke Knutson.

— På förslag till en komministertjänst i Adolf Fredriks pastorat har domkapitlet uppfört: i första rummet kyrkoherde Harry Alm, Boxholm, i andra rummet komminister Brynolf Ström, Broma, och i tredje rummet S. o. hovpredikanten Robert Murray, Stockholm.

Annons.

En skatt Ni är glad åt är Edra vackra mattor. Bevara dem friska i färg o. hela. Beställ Övergm och rengöring hos fraittspecialisten Saltsjöbadsvätten, tel. 19 02 80.

LUX TOALETTVÅL-TÄVLINGEN
avgjord

Nu är pristagarna utsedda i den jättestora tävlingen. Den väldiga mängden av bidrag har bekräftat, att Lux Toalettvål inte bara är filmstjärnornas skönhetsval, utan att den också är mycket omtyckt i våra svenska hem. Den har ett mjukt, rikligt lödder och en ljuvlig parfym. Lux Toalettvål äger verkligen förmåga att bevara och öka Er skönhet.

Lyckliga pristagare:

10.000:—	till	Vivi Hirdman, Bromma.
2.000:—	„	T. Hellquist, Stockholm Va.
2.000:—	„	Fru E. Carlsson, Stockholm.
1.000:—	„	Fru Alice Lindberg, Alingsås.
1.000:—	„	Elsa Englund, Hudiksvall.
1.000:—	„	Fru Ulla Öberg, Sandhem.
1.000:—	„	Folke Messing, Solna.
1.000:—	„	Eva Müller, Lidköping.
100:—	„	Barbro Öjebro, Härnösand.
100:—	„	Leif Stenström, Hägersten.
100:—	„	Ragnar Erixon, Bromma.
100:—	„	Tyra Erixon, Bromma.
100:—	„	W. Fischer, Lidköping.
100:—	„	Marta Enhol, Vanabro.
100:—	„	Ruth Lås, Valdemarsvik.
100:—	„	Ingrid Lindholm, Slite.
100:—	„	Fru Ane Beckman, Stockholm.
100:—	„	Fru Tove Furrer, Stockholm.

Tävlingsjuryn har arbetat under kontroll av Norstedts Publikum och en komplett förteckning över pristagarna finns på AB Sunlight, Stockholm. Alla vinnare har redan fått sina priser per post.

Vi tackar för Ert stora intresse för vår tävling och önskar god fortsättning tillsammans med Lux Toalettvål.

9 FILMSTJÄRNOR AV 10 ANVÄNDER LUX TOALETTVÅL

AB Sunlight, Nyköping LTS 375-2503-SI

Deltag i
TROSSNÄS
utställningen
1951
28—29 juli

Företag och organisationer inbjudas att utställa och demonstrera produkter inom:

LANTBRUK
SKOGSBRUK
LANTHUSHÅLL

JAKT ★ INDUSTRI
FISKE ★ HANTVERK

BILAR

Alla upplysningar genom Trossnäs-Utställningens kommissariat, Järnvägsgatan 9, Karlstad. Tel. 191 90.

© Polaroid S. 3—6 solglasögon Kr. 19:50

© Polaroid 77 solskydd med guldpläterade bågar Kr. 29:—

OCH RÄTTA FÄRGER

© Polaroid 11. S. C. förhängglas Kr. 29:50 o. 22:—

*POLAROID

i solgasset — tack vare SOLGLASÖGON OCH SOLSKYDD

Nu har POLAROID solglasögon och solskydd åter kommit i handeln till glädje för alla dem, som har behov av — ja, vi i starkt solljus men samtidigt vill skydda ögonen. POLAROID-glasen har många stora fördelar framför de vanliga solglasögonen men saknar alla dessas nackdelar. Medan de vanliga glasen förmörkar allt inom synfältet och gör det svårt att läsa, ger Ni med POLAROID-glas faktiskt bättre i klart solsken än som tidigare varit möjligt — och allt framstår i de naturliga färgerna! Särskilt för tennis- och golfspelare, motormän, cyklister, seglare och andra som måste se bra i motljus är POLAROID-glasen oerhört värdefulla. Även för alla semesterfirare i fjällen och på badstranden fyller de ett viktigt behov.

POLAROID solglasögon och solskydd är klädsamma samt lätta och bekväma att bära. Tack vare det höjliga plastmaterialet kan de utan svårighet anpassas individuellt. Finns i ett flertal modeller med bågar i olika färger från Kr. 13:— till 42:50 (inkl. federal) hos optiker m. fl. över hela landet.

Låt POLAROID solglasögon och solskydd hjälpa Er att se bättre i klart solljus samt skydda ögonen från irritation och hyn från missbildamma 'solsbrunyuhor'.

Diagrammet visar hur Polaroid solglasögon och solskydd tar bort solgiltret och underlättar seendet.

A. Klart, vitt solljus strålar en färgad ga.
B. En del stålar reflekteras som vitt solgltter; andra ske ögat som "synstjus", som visar ytans rätta färger och detaljer.
C. Med vanliga solglasögon uppträgt ha synstjuset, och solgltret i lika hög grad. Det senare finns alltjämt kvar, gör det svårare att urskilla detaljerna och löser färgerna framtid felaktige.
D. POLAROID solglasögon och solskydd utsträcker det irriterande solgltret men släpper igenom synstjuset, så att detaljerna framstår tydligt och de rätta färgerna när ögat.

*POLAROID
bäst under solen solglasögon och solskydd

Registered Trade Mark of Polaroid Corporation, Cambridge Mass. U. S. A., Great Britain and other countries

Generalagenter för Sverige: AB ADECEKA, Industriområdet, SOLNA

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.